

Σχολικό έτος
2015 - 16

15^ο φύλλο
Δεκέμβριος 2015

ΑμεΑ, δείτε τον κόσμο με τα μάτια τους

Άτομα με αναπηρίες αποτελούν τον περίγυρο μας και μοιράζονται την καθημερινότητά μας. Από τον τρόπο με τον οποίο τα αντιμετωπίζουμε φαίνεται ο πολιτισμός της κοινωνίας μας. Είναι σημαντικό να μπορούμε να τα εντάξουμε ως ισότιμά μας, όποιες αναπηρίες και αν παρουσιάζουν, κινητικές ή σωματικές, αισθητηριακές, νοητικές, γνωστικές και συναισθηματικές. Να τους δίνουμε ευκαιρίες, ώστε να πραγματοποιούν τα όνειρά τους, να οραματίζονται, να αξιοποιούν τις δυνατότητές τους, να τα στηρίζουμε και να τα ενθαρρύνουμε. Ας μην ξεχνάμε ότι μπορεί ανά πάσα στιγμή να βρεθούμε στη θέση τους είτε από κάποια ασθένεια είτε από κάποιο ατύχημα.

Η συνέχεια στις σελίδες 2 – 3

Διαβάστε τη συνέντευξη του κορυφαίου Έλληνα αθλητή του στίβου Περικλή Ιακωβάκη στις σελ.8-9

Διαβάστε ακόμα:

Σκέψεις των μαθητών μας για τους πρόσφυγες σελ.4-5

Τι μπορεί να συμβεί σε ένα διάλειμμα σελ.7

Ποια είναι τα μυστικά των κοριτσιών σελ.10

Ταινίες που σας προτείνουμε σελ.16

Τι σημαίνει για τον καθένα ο όρος «διαφορετικός»; Πολλοί νομίζουν ότι σημαίνει να είσαι αλλιώς από το σύνηθες, δηλαδή να έχεις άλλο χρώμα δέρματος, να είσαι από άλλη χώρα, να έχεις άλλη θρησκεία. Επίσης, πιστεύουν ότι το να είσαι άτομο με αναπηρίες σημαίνει να είσαι διαφορετικός. Τα παιδιά με αναπηρίες δε θέλουν να τα αντιμετωπίζουμε διαφορετικά λόγω του προβλήματος που έχουν. Δε θέλουν να τα λυπόμαστε, επειδή διαφέρουν. Το να τα θεωρούμε αδύναμα και ευάλωτα λόγω της αναπηρίας που έχουν, δεν είναι σωστό, γιατί μπορεί να έχουν εξαιρετικές ικανότητες σε δραστηριότητες που χρειάζονται ανεπτυγμένες αισθήσεις.

όλοι διαφορετικοί
όλοι ίσοι

Φέτος στο σχολείο μας φιλοξενούμε δύο παιδιά με αναπηρία, τον Κωνσταντίνο και τον Γιώργο. Είναι δύο παιδιά χωρίς όραση, τα οποία βοηθάμε να προσαρμοστούν και να γνωρίσουν το περιβάλλον του νέου τους σχολείου. Αυτό είναι και μια ευκαιρία για εμάς να τα γνωρίσουμε καλύτερα και να δούμε τον κόσμο μέσα από τα δικά τους μάτια. Τα ρωτήσαμε και μας είπαν ότι δε νιώθουν καθόλου άβολα να μοιραστούν μαζί μας τις σκέψεις τους και τα συναισθήματά τους, οπότε αποφασίσαμε να τους πάρουμε συνέντευξη.

Πείτε μας, με τι ασχολείστε στον ελεύθερο χρόνο σας και με ποιο επάγγελμα θα θέλατε να ασχοληθείτε στο μέλλον;

Γιώργος: Μουσική! Μου αρέσει να τραγουδάω!! Όταν τραγουδάω, πλημμυρίζω από χαρά!!! Επίσης, μου αρέσει και ο αθλητισμός!! Πιανίστας και τραγουδιστής!

Κωνσταντίνος: Ποδηλασία! Μου αρέσει πάρα πολύ, γιατί παρόλο που δε βλέπω, ξέρω ότι μπορώ να κάνω ποδήλατο όπως και όλα τα άλλα παιδιά! Ακόμα, μου αρέσουν πάρα πολύ και τα επιτραπέζια!! Δεν ξέρω ακόμα με τι θα ασχοληθώ στο μέλλον.

Πώς νιώθατε πριν έρθετε στο σχολείο;

Γιώργος: Νιώθαμε πολύ παράξενα που θα αφήναμε το Δημοτικό και θα ερχόμασταν στο Γυμνάσιο, γιατί είναι άλλο το κλίμα και πολλά τα παιδιά τα οποία δε γνωρίζαμε.

Κωνσταντίνος: Επίσης, ήμασταν πολύ αγχωμένοι, επειδή δεν ξέραμε πώς θα μας αντιμετωπίσουν τα παιδιά του σχολείου.

Τώρα που γνωρίσατε το σχολείο μας και τα άλλα παιδιά πώς νιώθετε;

Γιώργος: Νιώθουμε ότι μας αντιμετωπίζουν πάρα πολύ καλά! Είναι πάρα πολύ καλά παιδιά όλοι τους! Νιώθουμε πολύ άνετα και υπέροχα!

Κωνσταντίνος: Νιώθουμε υπέροχα, όταν ξέρουμε ότι έχουμε συμμαθητές που μας προσέχουν και που νοιάζονται για μας!

Ποιες ήταν οι δυσκολίες που είχατε να αντιμετωπίσετε στο διάβασμα, στο περπάτημα κ.λπ. ; Ποιοι σας βοήθησαν;

Γιώργος: Κάποιοι ειδικοί δάσκαλοι.

Κωνσταντίνος: Δάσκαλοι και γονείς! Τους ευχαριστούμε πολύ γι' αυτό!

Πώς είναι να είσαι τυφλός; Πώς αντιλαμβάνεστε τον κόσμο; Εσείς όταν ακούτε ή διαβάζετε κάτι, τι βλέπετε;

Γιώργος: Με τα μάτια της ψυχής μας μπορούμε και φανταζόμαστε τα πάντα!

Κωνσταντίνος: Στην αρχή ήταν δύσκολα, αλλά μετά συνηθίσαμε με λίγη βοήθεια.

Πώς αντιλαμβάνεστε την έννοια των χρωμάτων και πώς είναι τα όνειρά σας; Υπάρχουν εικόνες σ' αυτά;

Γιώργος: Υπάρχει ένα ειδικό μηχάνημα που μας ερμηνεύει τα χρώματα. Χωρίς το μηχάνημα δεν μπορούμε να τα δούμε. Φυσικά και βλέπουμε όνειρα με τη φαντασία και τη σκέψη μας.

Κωνσταντίνος: Αυτό το μηχάνημα μάς έχει βοηθήσει πάρα πολύ. Δεν έχει σημασία αν είσαι κουφός, τυφλός, ανάπηρος κ.λπ.. Με τη φαντασία μας βλέπουμε όνειρα όπως όλοι.

Τι θα θέλατε να κάνει η πολιτεία και οι άνθρωποι, ώστε να σας διευκολύνουν περισσότερο στην καθημερινότητά σας;

Γιώργος: Θα ήθελα τα βιβλία να είναι καλύτερα και φθηνότερα.

Κωνσταντίνος: Θα ήθελα να μας σέβονται περισσότερο. Γενικά, τους τυφλούς δεν τους υπολογίζουν. Κλείνουν τις διαβάσεις, μας κοροϊδεύουν και μας κάνουν να νιώθουμε άσχημα.

Βασιλική Βελεντάκη Β3, Παπάζογλου Μαρία Β3, Νατάσα Ρεθεμιωτάκη Β3

Σκίτσο:

Κωνσταντίνα Κουμπενάκη

Βασιλική Βελεντάκη

Νατάσα Ρεθεμιωτάκη

Σκέψεις για τους πρόσφυγες,

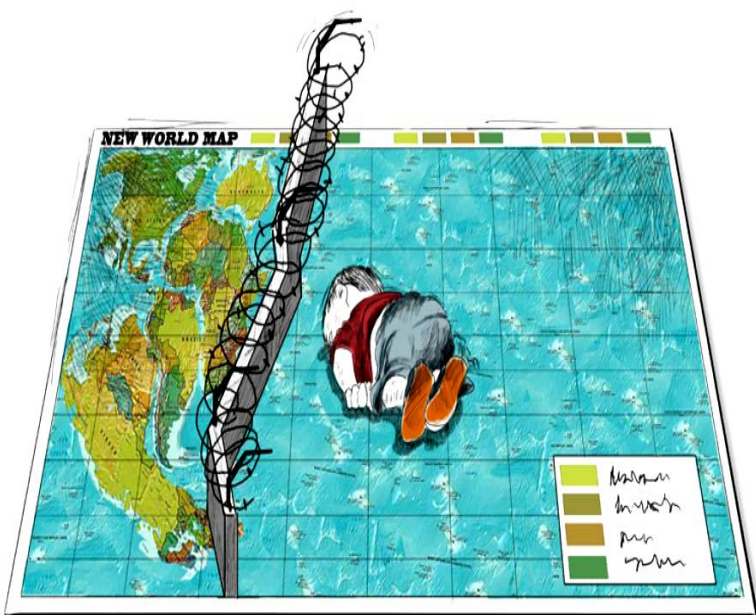
γιατί όσο υπάρχει το παιδί, υπάρχει ελπίδα...

Πιστεύω ότι αυτοί οι άνθρωποι εγκαταλείπουν την αγαπημένη τους πατρίδα αναγκαστικά, λόγω του πολέμου. Χάνουν τα σπίτια τους, την οικογένειά τους, τους φίλους τους, χάνουν τα πάντα. Κατά τη γνώμη μου, αυτοί οι άνθρωποι αξίζουν καλύτερη μεταχείριση και σίγουρα ένα καλύτερο μέλλον.

Ελένη Ξυστράκη Γ2

Υπάρχουν άνθρωποι που μας χρειάζονται πραγματικά. Σκέψου να σου συνέβαιναν τα παρακάτω: Να κοιμάσαι σε δρόμους, να ταξιδεύεις με καραβάκια με κίνδυνο τη ζωή σου, να πεινάς επί μέρες, να μην έχεις σπίτι, να χάνεις τα καλύτερα χρόνια της ζωής σου, τα παιδικά, να χάνεις μέλη της οικογένειάς σου, να χάνεις τα παιδιά σου. Δεν είναι εύκολο να είσαι πρόσφυγας. Τώρα σκέψου τι θα έκανες στη θέση τους.

Μαρία Φλεριανού Α5

Εμείς τα Χριστούγεννα στολίζουμε δέντρο και περνάμε όμορφα με τους φίλους μας. Δε σκεφτόμαστε, όμως, ότι υπάρχουν και κάποιοι άνθρωποι -πρόσφυγες που «πολεμούν» για τη ζωή τους στη θάλασσα. Εκείνοι θέλουν να έρθουν εδώ, για να γλιτώσουν από τη φρίκη του πολέμου και αρκετοί χάνουν τη ζωή τους στην προσπάθειά τους αυτή.

Μάνθος Βραχνάκης Α2, Ραφαήλ Πατραμάνης Α2, Εβελίνα Κασαπάκη Β2

Εμείς τα Χριστούγεννα, είμαστε κάτω από το χριστουγεννιάτικο δέντρο, ακούμε μουσική, βλέπουμε ταινίες και βιώνουμε αυτό που λέμε χριστουγεννιάτικο πνεύμα. Κανείς από εμάς δε σκέφτεται τους ανθρώπους που παλεύουν με τα κύματα για να σωθούν. Άνθρωποι από τη Μέση Ανατολή, νέοι, γέροι, παιδιά, χάνουν άδικα τη ζωή τους στην προσπάθεια να διασφαλίσουν τη σωτηρία τους. Διότι πράγματα που θεωρούμε δεδομένα, για εκείνους είναι αγώνας ζωής. Όλοι εμείς μπορούμε να βοηθήσουμε πολύ εύκολα δίνοντάς τους ρούχα, παπούτσια ή ό,τι άλλο μπορεί ο καθένας.

Εβελίνα Κασαπάκη Β2, Αλεξάνδρα Παπαδάκη Β3, Δημήτρης Καρατζάνης Γ3

Πολλοί πρόσφυγες φέτος θα περάσουν τα Χριστούγεννα στην Ελλάδα χωρίς την οικογένειά τους. Εμείς ζητάμε ακριβά δώρα, ενώ οι περισσότεροι από αυτούς περιμένουν να πάρουν τα βασικά για να ζήσουν. Είναι δίκαιο αυτό;

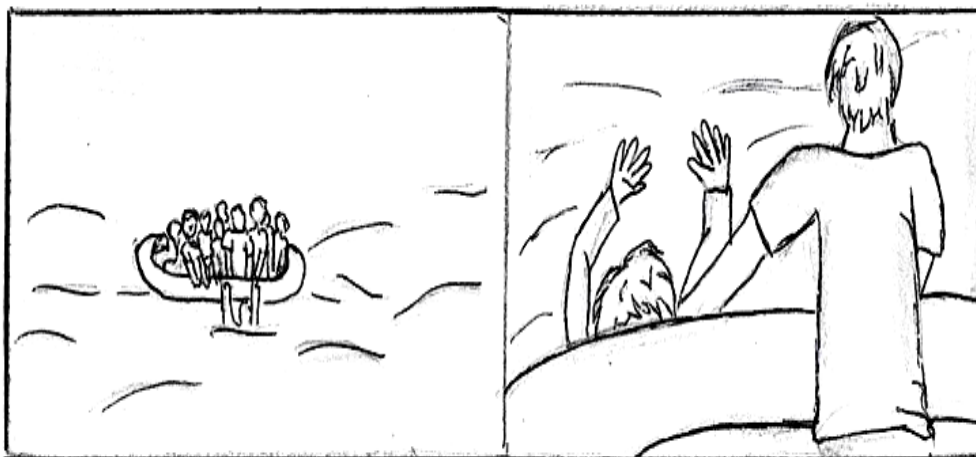
Μαρία Ζαχαριά Β4, Γιάννης Χαχλάκης Α5

Οι πρόσφυγες δε φεύγουν από τη χώρα τους για διακοπές, αλλά λόγω του πολέμου. Γι' αυτό η Ευρώπη πρέπει να δείξει έμπρακτα το ενδιαφέρον της για τους Σύριους πρόσφυγες. Πρέπει να τους αποδέχονται και να τους βοηθάνε να σταθούν ξανά στα πόδια τους, γιατί κανείς δεν θα ήθελε να είναι στη θέση τους. Κάποιοι έχασαν την οικογένειά τους, οι πλούσιοι έγιναν φτωχοί και εμείς αντί να τους υποδεχτούμε, τους διώχνουμε! Αυτό λέγεται ρατσισμός και είναι πράξη απολίτιστων ανθρώπων.

Γιώργος Δεμενεόπουλος Β1

Σκέψου να ήσουν εσύ στη θέση των προσφύγων. Να μην μπορούσες να βγεις από το σπίτι σου, να φοβάσαι διαρκώς για τη ζωή των παιδιών σου και όταν εγκαταλείψεις τα πάντα αναζητώντας σωτηρία, να σε αντιμετωπίζουν απάνθρωπα. Ευτυχώς υπάρχουν άνθρωποι που προσπαθούν να τους βοηθήσουν. Αυτό θα έπρεπε να κάνουν όλοι, ειδικά τα «πολιτισμένα» κράτη. Τι σημασία έχει από ποια χώρα είναι, τι πιστεύουν, είναι συνάνθρωποί μας που μας χρειάζονται. Θα ήθελα και εγώ να μπορούσα να βοηθήσω αυτούς τους ανθρώπους.

Ελένη Ασκιανάκη Α1

Ιωάννα Μπιτσακάκη Γ'4

Το πιο πολυσυζητημένο θέμα των ημερών, οι πρόσφυγες. Αν σταματούσε ο πόλεμος, θα μειωνόταν ο αριθμός των προσφύγων από τη Μέση Ανατολή. Θα μειωνόταν ο αριθμός των παιδιών που πνίγονται και η αγωνία των ενηλίκων που εγκαταλείπουν την πολυαγαπημένη τους πατρίδα. Θα πρέπει όλοι να συνεισφέρουμε και να βοηθήσουμε αυτούς τους ταλαιπωρημένους ανθρώπους, γιατί είμαστε ίσοι ανεξαρτήτως θρησκείας, χρώματος και γλώσσας.

Γιώργος Καλεντάκης Α3, Μανόλης Καβλεντάκης Α3

Είμαι σίγουρη ότι αυτό που κυρίως νιώθουν αυτοί οι ταλαιπωρημένοι άνθρωποι είναι φόβος και αγωνία για το αν θα τα καταφέρουν να επιβιώσουν. Ίσως, όμως, είναι δύσκολο να νιώσω τι ακριβώς αισθάνονται...

Σοφία Ξυστράκη Γ3

Η ΩΡΑ ΤΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑΤΟΣ

Ίσως είναι η πιο δύσκολη και μισητή ώρα στη μαθητική μας ζωή η ώρα του διαγωνίσματος. Αν μπορούσε κάποιος να διαβάσει τη σκέψη μας...

«Ωχ, τα σκονάκια είναι στο σπίτι, τι θα κάνω; Θα πάρω μηδέν και ποιος ακούει τη μαμά να φωνάζει, πρέπει να θυμηθώ, είναι τόσο δύσκολο!»

«Λοιπόν παιδιά, αυτό είναι το διαγώνισμα του τριμήνου».

«Κυρία, τι θα πει αυτό; Τι κάνουμε εδώ; Πώς γράφεται αυτό;»

Στην τάξη επικρατεί αναστάτωση, αλλά οι ψίθυροι δε βοηθάνε. Μακάρι να λέγανε τις απαντήσεις, αντί αυτές τις χαζές ερωτήσεις. Αααχ! τι χάος. Δεν μπορώ να σκεφτώ, οι ερωτήσεις είναι πολλές, οι ψίθυροι είναι ενοχλητικοί, πολλές ερωτήσεις είναι χαζές. «Γιατί Θεέ μου; Γιατί; Τι αμαρτίες έκανα και το αξίζω αυτό;»

Δεν μπορώ να σκεφτώ, γι' αυτό έχει γεμίσει το διαγώνισμα μουτζούρες και το μπλάνκο είναι χυμένο στο θρανίο. Για να δούμε, τι βαθμό θα πάρω; Ελπίζω πάνω από τη βάση.

Μαρία Φλεριανού Α2

ΚΥΡΙΑ, ΝΑ ΠΑΩ ΤΟΥΑΛΕΤΑ;

Πόσες φορές δεν τυχάνει να ρωτάει ο καθηγητής ή η καθηγήτρια κάτι, οι μαθητές να σηκώνουν το χέρι τους για να απαντήσουν..., όχι, όμως, όλοι. Κάποιοι ζητούν να πάνε στην τουαλέτα. Είναι αληθινή αυτή τους η ανάγκη; Τι μπορεί να σημαίνει αυτή τους η επιθυμία;

1. Θέλει στα αλήθεια να πάει στην τουαλέτα.
2. Θέλει να αποφύγει την εξέταση.
3. Θέλει να συναντήσει το κορίτσι/αγόρι του/της.
4. Θέλει να κάνει βόλτες στο προαύλιο.
5. Θέλει να πάει στο κυλικείο.
6. Θέλει να δει τα σκονάκια, επειδή γράφει τεστ/διαγώνισμα.
7. Βαριέται που ζει και θέλει να κάνει μια βόλτα στο προαύλιο, ελπίζοντας πως ο/η καθηγητής/καθηγήτρια θα το ξεχάσει και θα την γλιτώσει χωρίς απουσία.

Την επόμενη φορά που κάποιος μαθητής ζητήσει να βγει έξω, ποιο από τα παραπάνω λέτε να θέλει;

Μαρία Φλεριανού Α5

ΤΙ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΣΕ ΕΝΑ ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ;

(ΜΕΡΟΣ 1^ο)

«1 λεπτό και 59 δεύτερα,58,57..ντριν!!!!!»

Ο Γιώργος Καπετανάκης δεν ήταν ποτέ καλός μαθητής, αλλά προσπαθούσε όσο πιο πολύ μπορούσε να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις των καθηγητών του. Ήταν έξυπνος, απλώς δεν μπορούσε να κάτσει να διαβάσει για προοικονομίες, αφηγητές κτλ..

Γι' αυτό όσο εξέταζε η φιλόλογος τους μαθητές της, αυτός κοιτούσε με αγωνία το ρολόι του, τότε θα χτυπήσει το κουδούνι. Αλλά ξαφνικά, η φιλόλογος απευθύνεται σ' αυτόν και με το αυστηρό της ύφος τον ρωτάει: «Εσύ Καπετανάκη, για πες μου πού μπορούμε να βρούμε σχήματα ειρωνείας στους στίχους 30-35;».

Ο Γιώργος κόλλησε. Δεν ήξερε πώς ν' απαντήσει, αφού δε μελέτησε σχεδόν καθόλου το κείμενο που τους έδωσε! Κοίταξε το ψηφιακό ρολόι του και σκέφτηκε «4,3,2,1..».

Το κουδούνι χτύπησε όπως πάντα στις 9:00 και πριν προλάβει ν' αντιδράσει η καθηγήτρια, ο Γιώργος είχε ήδη φύγει απ' την τάξη και ήταν σχεδόν έξω στο προαύλιο.

Το διάλειμμα ήταν, όπως πάντα, συνηθισμένο. Τα κορίτσια ήταν στις τουαλέτες ή στην αυλή κουτσομπολεύοντας ή σχολιάζοντας για διάφορα θέματα. Μερικά αγόρια ήταν κι' αυτά σε μια γωνία του προαυλίου μιλώντας για ποδόσφαιρο ή για χόμπι που τους ενδιαφέρουν, ενώ τα υπόλοιπα κρεμόντουσαν στα δέντρα και έκαναν κόλπα. Φυσικά ο Γιώργος είχε πάντα το γνωστό πρόβλημα του πρώτου διαλείμματος, την κίνηση του κυλικείου! Γι' αυτό προσπάθησε να φτάσει εκεί νωρίς.

Πέρασαν περίπου 45 δευτερόλεπτα και ήρθε η σειρά του. Πήρε όπως κάθε πρωί στις 9:03 την μπουγάτσα του και κίνησε προς τις κερκίδες.

Αλλά παρατήρησε πως κάτι δεν πήγαινε καλά! Ο θάμνος δίπλα απ' το σπιτάκι του φύλακα κουιγιόταν! Ο Γιώργος σκέφτηκε να πάει στους καθηγητές, αλλά τι να τους έλεγε, έτσι κίνησε προς τον θάμνο. Όταν έφτασε αρκετά κοντά, άκουσε μια βαθιά αναπνοή! Δίστασε για μια στιγμή, αλλά η περιέργεια τον νίκησε. Πήγε πιο κοντά και με μια γρήγορη κίνηση μπαίνει μες στα φυλλώματα του θάμνου! Αυτό που είδε τον έκανε να νιώσει τρομαγμένος πιο πολύ απ' όταν η μητέρα του τού είχε ρίξει κατακέφαλα την παντόφλα της...

Μιχάλης Παζαρακιώτης Β3

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ

Τα εμπόδια είναι για να τα προσπερνάμε...

Ο κορυφαίος Έλληνας αθλητής του στίβου Περικλής Ιακωβάκης απαντά τις ερωτήσεις μας

Θυμάστε που σας είχαμε προσκαλέσει τον Ιούνιο στο Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα Εθνικών Ομάδων Στίβου; Λοιπόν, εμείς το παρακολουθήσαμε από κοντά με μεγάλο ενθουσιασμό και σας μεταφέρουμε το «κλίμα» που επικρατούσε. Μικροί και μεγάλοι γέμισαν το Παγκρήτιο στάδιο και αποθέωσαν τους αθλητές μας. Ο στόχος της ελληνικής ομάδας επιτεύχθηκε, καθώς καταλάβαμε τη δεύτερη θέση και ανεβήκαμε στην πρώτη κατηγορία του Ευρωπαϊκού Πρωταθλήματος Ομάδων, ενώ την πρώτη και την τρίτη θέση τις κατέκτησαν η Τσεχία και η Ολλανδία, αντίστοιχα. Συμμετείχαν κορυφαίοι αθλητές από όλη την Ευρώπη, μεταξύ αυτών και ο Περικλής Ιακωβάκης - παγκόσμιος πρωταθλητής των 400μ. με εμπόδια - ο οποίος είπε το τελευταίο του «αντίο» στους αγώνες σε αυτή τη διοργάνωση.

Με μεγάλη προθυμία απάντησε στις ερωτήσεις που του θέσαμε, αποδεικνύοντας για άλλη μια φορά το σπουδαίο ήθος και την καταδεκτικότητά του, αφού μας τίμησε με τη συνέντευξή του.

Από ποια ηλικία ασχοληθήκατε με τον στίβο, τι σας ώθησε σ' αυτό;

Ξεκίνησα να πηγαίνω στο στάδιο για προπόνηση στίβου στα 13 με 14 μου περίπου. Στα 15 άρχισα να πηγαίνω καθημερινά και να μετέχω και στους πρώτους αγώνες. Κανονική προπόνηση "επαγγελματική", όταν τελείωσα το σχολείο.

Πότε καταλάβατε ότι είχατε δυνατότητες για κάτι παραπάνω από απλή ενασχόληση;

Είναι κάτι που έρχεται σιγά-σιγά. Σαν κύρια σημεία θα αναφέρω τις κούρσες 400M σε ηλικία 16-17 ετών και την πρώτη χρονιά (1998) που έκανα 400μ εμπόδια, όταν κέρδισα και το Παγκόσμιο Πρωτάθλημα Στίβου Εφήβων/Νεανίδων.

Πώς ήταν η μαθητική σας ζωή παράλληλα με τις προπονήσεις; Πώς καταφέρνατε να συνδυάσετε το σχολείο με τη σκληρή προπόνηση;

Ήταν πολύ ζόρικα εκείνα τα χρόνια. Διάβαζα αρκετά, γιατί έδινα και Πανελλήνιες Εξετάσεις (σύστημα με 4 Δέσμες τότε). Δεν ήμουν άριστος μαθητής (απολυτήριο με 16,8 περίπου), αλλά κατάφερα να περάσω με εξετάσεις σε οικονομική πανεπιστημιακή σχολή. Το σημαντικό είναι πως πήρα, καθυστερημένα είναι η αλήθεια, το πτυχίο σε μεγάλη ηλικία, γιατί είχα σταματήσει τις σπουδές μου λόγω των καθημερινών αθλητικών απαιτήσεων. Όλα είναι θέμα προγράμματος και προτεραιοτήτων.

Γενικά, πώς ήταν η ζωή σας με την καθημερινή προπόνηση και τον πρωταθλητισμό; Πώς είναι η καθημερινότητα ενός παγκόσμιου πρωταθλητή;

Η καθημερινότητά μου ήταν αρκετά σκληρή. Καθημερινά αφιέρωνα περίπου πέντε ώρες για την προπόνηση. Επιπλέον, έκανα φυσικοθεραπείες έπειτα από κάθε προπόνηση για πρόληψη και αντιμετώπιση τυχόν τραυματισμών. Το Σάββατο το απόγευμα, καθώς και η Κυριακή ήταν μέρες ξεκούρασης.

Ποια θεωρείτε πιο σημαντική στιγμή στην καριέρα σας;

Έχω αρκετές. Αυτά που σίγουρα ξεχωρίζουν είναι: Το χρυσό στο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα Εφήβων 1998, το χάλκινο στο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα Ανδρών 2003 και το χρυσό στο Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα 2006.

Πώς είναι να εισπράττετε τόσο θαυμασμό και αγάπη από τον κόσμο;

Σε κάνει να αντλείς δύναμη για τη συνέχεια. Πάντα ήμουν πολύ προσεκτικός να μην απογοητεύσω τον κόσμο που μου έδειχνε τον σεβασμό του και την αγάπη του. Γενικά, είναι μια πολύ σημαντική στήριξη.

Πώς νιώσατε στον τελευταίο αγώνα σας; Υπήρχε λόγος που σταματήσατε τους αγώνες στη συγκεκριμένη διοργάνωση;

Ήταν μια φανταστική εμπειρία. Θέλω να ευχαριστήσω από καρδιάς όλους όσους βοήθησαν και συμμετείχαν στη διοργάνωση αυτή. Το θερμό χειροκρότημα του κόσμου θα μείνει για πάντα στο μυαλό μου. Σταμάτησα εδώ, γιατί ήταν ένας αγώνας μέσα στη χώρα μου και ήταν ευκαιρία στο αντίο μου να είναι παρούσα και η οικογένειά μου.

Πολλές φορές είχατε τραυματιστεί και αυτό σας άφησε πίσω ή δεν έφερε το επιθυμητό αποτέλεσμα σε μεγάλες διοργανώσεις. Πώς το αντιμετωπίσατε και ποια η συμβουλή σας στους νεότερους για τα «εμπόδια» και τις δυσκολίες της ζωής;

Αν έχω μάθει κάτι καλά στη ζωή μου, είναι να ξεπερνάω εμπόδια. Ποτέ δεν έχανα την πίστη μου. Όσο και αν με πονούσε, πάντα προσπαθούσα να αντιμετωπίσω μια αποτυχία ή άσχημη κατάσταση ψύχραιμα και με τον ίδιο τρόπο με την επιτυχία.

Τι θα λέγατε στα νέα παιδιά που ασχολούνται με τον αθλητισμό;

Να το κάνουν με την ψυχή τους. Να το αγαπάνε με πάθος και να ξέρουν πως ο αθλητισμός είναι ένα μεγάλο σχολείο για τον έξω κόσμο.

Αθλητισμός και εκπαίδευση στην Ελλάδα. Πώς βλέπετε αυτή τη σχέση και τι θα θέλατε ν' αλλάξει;

Πάρα πολλά. Τα τελευταία χρόνια δυστυχώς ο αθλητισμός έχει απαξιωθεί στα σχολεία. Βέβαια, στις μεγάλες ηλικίες υπάρχει μεγάλη μεταστροφή και συμμετοχή του κόσμου σε αθλητικές δράσεις. Ελπίζω αυτό να αλλάξει και την νοοτροπία μας σχετικά με τη σχέση αθλητισμού-εκπαίδευσης.

Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Ιακωβάκη για τη συνέντευξη που μας παραχώρησε!!!!!!

ΜΥΣΤΙΚΑ ΠΟΥ ΚΑΙΝΕ...

Όλα τα κορίτσια έχουν μυστικά, το θέμα είναι με ποιους τα μοιράζονται

Τα μυστικά είναι «θησαυρός» των δύο. Σπάνια, όμως, βρίσκεις έναν άνθρωπο που να τον εμπιστεύεσαι απόλυτα, ώστε να του ανοιχτείς. Συνήθως, αυτός ο άνθρωπος είναι η κολλητή σου. Σε αυτήν αποκαλύπτεις πράγματα τα οποία δε θα τολμούσες να ομολογήσεις ούτε στον εαυτό σου! Με άλλα λόγια, τα μυστικά είναι «βόμβες» που, αν εκραγούν, θα φέρουν την καταστροφή.

Ένα μεγάλο ερώτημα είναι το τι λένε τα κορίτσια στα μυστικά τους

Τα μυστικά αυτά αφορούν, κυρίως, τους έρωτές τους. Όλα τα κορίτσια έχουν νιώσει, έστω και μία φορά, έντονο ενδιαφέρον για κάποιο αγόρι. Στις συζητήσεις τους μιλούν για το πώς θα εκδηλώσουν αυτό το ενδιαφέρον και για το πώς θα τον προσεγγίσουν. Ένα άλλο θέμα που συζητούν μεταξύ τους είναι το ποιοι είναι οι ωραίοι του σχολείου τους και ποιοι αρέσουν σε εκείνες. Γενικώς, αναφέρουν πολύ στις συζητήσεις τους τα αγόρια.

Δε θα μπορούσαμε να μην αναφέρουμε ότι αγαπημένο θέμα συζήτησης είναι τα κουτσομπολιά του σχολείου. Ό,τι και αν συμβεί ή ακουστεί στο σχολείο ή ακόμα και έξω από αυτό, θα σχολιάζεται για μέρες με καλή ή κακή πρόθεση. Στη δεύτερη περίπτωση, πρόκειται για το γνωστό σε όλους μας «κράξιμο». Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζουν οι νέες σχέσεις, αλλά και οι χωρισμοί. Μπορεί, ακόμα να σχολιάζουν το ντύσιμο των άλλων κοριτσιών. Τέλος, μιλάνε για το τι τους ενοχλεί σε άλλα κορίτσια και αν τα συμπαθούν.

Τι γίνεται, όμως, όταν οι φίλες γίνονται φίδια;

Φίλες υπάρχουν πολλές· αληθινές, όμως, λίγες. Στις μέρες μας, ειδικά, είναι πολύ δύσκολο να βρεθούν, και αν βρεθούν, ποτέ δεν ξέρεις αν και πότε θα σπάσει το γυαλί ή αν θα ξανακολληθεί. Η φιλία βασίζεται σε πολλούς «άγραφους κανόνες», τους οποίους πολλοί δε σέβονται. Τελικά, πολλά άτομα θα περάσουν από τη ζωή σου, αλλά το θέμα είναι να βρεις ποια αξίζει να μείνουν.

Κάπνισμα ...ΤΕΛΟΣ

Αν περάσει κανείς έξω από ένα σχολείο, θα δει μαθητές να καπνίζουν. Από νεαρή ηλικία τα παιδιά, κυρίως τα αγόρια, αρχίζουν το κάπνισμα αγνοώντας τις συνέπειες. Τι ,όμως, τους ωθεί σε αυτό; Οι περισσότεροι μαθητές το κάνουν είτε για να τους αποδεχθεί ο κοινωνικός τους περίγυρος (το κάπνισμα είναι μαγκιά), είτε για να προσελκύσουν το αντίθετο φύλο. Επίσης, κάποιοι από αυτούς ίσως να είναι επηρεασμένοι και από την οικογένεια τους (π.χ. καπνίζοντες γονείς). Ποιες, όμως, είναι οι συνέπειες του καπνίσματος; Το κάπνισμα έχει 50 τρόπους να σου καταστρέψει τη ζωή με μια ασθένεια και πάνω από 20 για να σε οδηγήσει σε θάνατο. Οι σημαντικότεροι είναι οι εξής: Αυξάνει τον κίνδυνο καρκίνου στους πνεύμονες, προκαλεί αναπνευστικά προβλήματα και προβλήματα στο αναπαραγωγικό σύστημα, γερνάει το δέρμα και φυσικά σε όλους τους καπνιστές μυρίζουν άσχημα τα ρούχα τους, τα μαλλιά τους, η αναπνοή τους. Επιπλέον, το κάπνισμα αποτελεί και μια δαπανηρή συνήθεια. Είναι γνωστό ότι οι περισσότεροι καπνιστές καταναλώνουν ένα ή δύο πακέτα την ημέρα, με αποτέλεσμα να χρειάζονται...8 ευρώ τη μέρα, 240 ευρώ το μήνα.

Βέβαια, υπάρχουν νεαροί καπνιστές που λένε ότι θέλουν να απαλλαγούν από αυτή τη συνήθεια, αλλά φοβούνται μήπως παχύνουν σταματώντας το κάπνισμα. Πιστεύετε ότι ο φόβος τους είναι δικαιολογημένος ή απλώς λένε πως φοβούνται, για να συνεχίζουν να καπνίζουν; Σκεφτείτε και αυτό, το κάπνισμα δεν είναι μόνο σπατάλη χρήματος, αλλά κυρίως σπατάλη ζωής!

Δέσποινα Τρικαλιώτη Β4, Μαρία Ζαχαριά Β4

Ό,τι βρήκα στην ντουλάπα ή .... όχι ;

Οι έφηβοι σήμερα ασχολούνται με το τι θα φορέσουν, αν θα είναι στη μόδα κι αν θα τους ταιριάζει. Κάποιοι επηρεάζονται από τα διεθνή είδωλα, άλλοι από τις ιστοσελίδες κοινωνικής δικτύωσης (social media) και κάποιοι φορούν απλώς ό,τι τους αρέσει ή τους ψωνίσουν οι γονείς τους. Ας γνωρίσουμε τα δημοφιλέστερα στυλ που εμπνέουν τους εφήβους και γιατί όχι και εσάς!

Casual: Είναι το στυλ που δίνει έμφαση στην άνεση και μπορεί να οριστεί ως κάτι χαλαρό ως ημι-επίσημο στυλ. Τα βασικά ρούχα είναι τζιν με t-shirt ή πουκάμισο. Ακόμη, συχνά συνοδεύεται από ζακέτες (τζιν ή δερμάτινες), πουλόβερ, φουλάρια και υφασμάτινα παντελόνια. Το στυλ αυτό είναι ευρέως αποδεκτό και ακολουθείται από εκατομμύρια ανθρώπους σε όλο τον κόσμο, ακόμα και από αστέρες.

Hipsters και **Steampunks:** Είναι ο ενδυματολογικός κώδικας που επαναφέρει παλιά στυλ . Κυριαρχούν τα χρώματα γκρι, μπορντό, καφέ, τουρκουάζ, και μπλε. Κάποια από τα Hipsters και Steampunks ρούχα είναι : γυαλιά ηλίου Aviator, πουλόβερ, μποτάκια, χοντρές κάλτσες μάλλινες, σκούφοι, ψηλά καπέλα, ρολόγια τροπής, colour skinny τζιν, πουλόβερ, ζακέτες, κοκάλινα γυαλιά, καρφίτσες, δερμάτινα μπουφάν . Τα αγόρια μπορεί να έχουν γένια και να φορούν παπιγιόν, ενώ τα κορίτσια κολάν. Η κυριότερη εκπρόσωπος είναι η Taylor Swift .

Heavy metal fashion: είναι το στυλ που προήλθε από τους οπαδούς της Heavy metal μουσικής και τους μηχανόβιους. Χαρακτηριστικά του είναι το δερμάτινο μπουφάν και ο σιδεροσταυρός . Επιπροσθέτως, φοριούνται και μπλε ή μαύρα τζιν, παντελόνια παραλλαγής, πουκάμισα, σακάκια ή σορτς και τζιν μπουφάν, γιλέκα συχνά στολισμένα με κονκάρδες και καρφίτσες. Φοριούνται, επίσης, ζώνες με σφαίρες. Οι ακόλουθοι αυτού του στυλ έχουν μακριά μαλλιά που συχνά μπαίνουν στο πρόσωπο, και έντονο make-up (σκούρο κραγιόν, σκοτεινά βαμμένα μάτια, κ.ά.). Η μουσική που αντιπροσωπεύει αυτό το ενδυματολογικό στυλ είναι προφανώς η metal μουσική. Οι πρωτοστάτες σε αυτό το στυλ ήταν οι Judas Priest.

Δημήτρης Καρατζάνης Γ3

Παιδική εργασία - Το σύγχρονο πρόσωπο της δουλείας

Έχετε ποτέ αναζητήσει στις ταμπέλες των ρούχων που αγοράζετε τη χώρα κατασκευής τους; Έχετε ποτέ αναρωτηθεί ποιος φτιάχνει τα ρούχα και τα παπούτσια γνωστών εταιρειών που φοράτε;

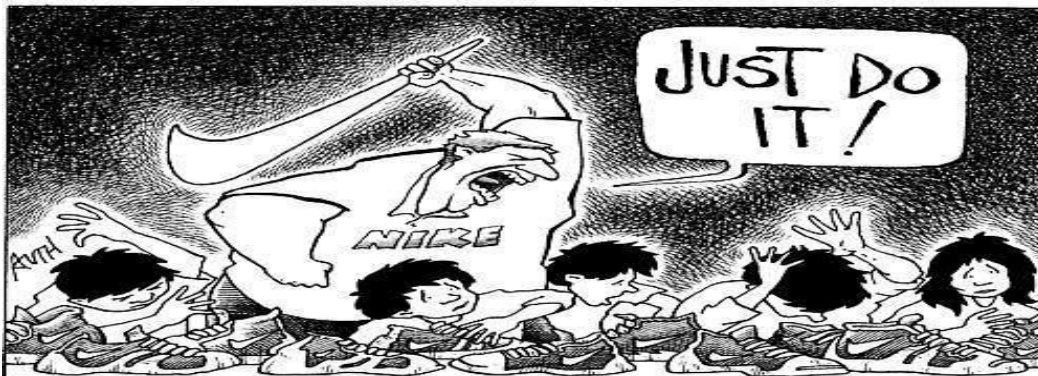
Αν ψάξετε, θα ανακαλύψετε πως τα περισσότερα φτιάχνονται στην Κίνα, την Ινδονησία, τη Μαλαισία, τις Φιλιππίνες, το Βιετνάμ. Μπορεί κανείς εύκολα να καταλάβει ότι τα εργοστάσια παραγωγής μεγάλων εταιρειών εδρεύουν σε χώρες του τρίτου κόσμου, καθώς τα κέρδη τους είναι τεράστια, αφού το κόστος παραγωγής είναι ελάχιστο. Πέρα από τις άθλιες συνθήκες εργασίας και την καταπάτηση κάθε εργασιακού δικαιώματος, το χειρότερο είναι ότι το εργατικό δυναμικό των βιομηχανιών αυτών το αποτελούν παιδιά. Παιδιά που εργάζονται για ένα κομμάτι ψωμί στην κυριολεξία. Εταιρείες όπως η ZARA, η GAP, η NIKE, αλλά και πολλές άλλες απασχολούν ανηλίκους στα εργοστάσια παραγωγής ρούχων, δίνοντας ψευδή στοιχεία για την ηλικία τους, ενώ οι εκπρόσωποι των εταιρειών αυτών σε δημόσιες εμφανίσεις τους τίθενται κατά της παιδικής εργασίας.

Οι χώρες της Ασίας και του Ειρηνικού ωκεανού βρίσκονται πρωταθλήτριες στην καταναγκαστική παιδική εργασία. Ακολουθούν η Αφρική και οι χώρες της Λατινικής Αμερικής. Σύμφωνα με τα επίσημα διαθέσιμα στοιχεία, το 2014 στην Ινδία παιδιά-σκλάβοι κάτω των έξι ετών (4 εκατομμύρια παιδιά) «εργάζονταν» 16 ώρες περίπου ως οικιακοί βοηθοί, σε εστιατόρια ή σε εργοστάσια παραγωγής ρούχων, όμως οι υπέρμαχοι των ανθρωπίνων δικαιωμάτων εκτιμούν ότι ο αριθμός αυτός είναι μάλλον πολύ χαμηλότερος του πραγματικού.

Στο Μπαγκλαντές εργάζονται περίπου 17 ώρες την ημέρα και όταν υπάρχει χρονοδιάγραμμα το οποίο απαιτεί επιπλέον παραγωγή, τα παιδιά δουλεύουν πάνω από 20 ώρες για να πιάσουν το στόχο της εταιρείας. Κοιμούνται μέσα στο εργοστάσιο για μια με δύο ώρες και ξυπνούν για να συνεχίσουν τη δουλειά. Σε περίπτωση που παραπονεθούν ή παρουσιάσουν χαμηλότερη απόδοση, οι υπεύθυνοι της παραγωγής τα χτυπούν και τα κακομεταχειρίζονται.

Έρθε η στιγμή να καταλάβουμε τι περνάνε εκείνα τα παιδιά που δουλεύουν καθημερινά πολλές ώρες για αυτά που εμείς θεωρούμε αναγκαία (γνωστών εταιρειών παπούτσια, ρούχα κ.ά.). Πρέπει όλοι εμείς να καταλάβουμε τη σοβαρότητα του πράγματος. Η παιδική ηλικία δεν είναι σε όλες τις περιπτώσεις συνώνυμη με την ανεμελιά, το παιχνίδι και τα ξένοιαστα μαθητικά χρόνια, καθώς εκατομμύρια παιδιά σε ολόκληρο τον κόσμο χάνουν νωρίς το παιδικό τους χαμόγελο και αναγκάζονται από την τρυφερή τους ηλικία να ενταχθούν στον σκληρό κόσμο της εργασίας.

Ειρήνη Κουτεντάκη Γ3

ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ ΜΑΣ... ΤΙ ΘΑ ΓΙΝΕΙ ΜΕ ΤΑ ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ;

Σε μια βόλτα στη γειτονιά μας αντικρίσαμε αυτές τις εικόνες.

Άδειοι κάδοι και γύρω από αυτούς σωροί σκουπιδιών. Γενικότερα, όμως, εδώ και αρκετά χρόνια το θέμα με τα σκουπίδια στην πόλη μας έχει λάβει μεγάλες διαστάσεις. Τα σκουπίδια κάνουν έντονη την εμφάνισή τους τόσο στο κέντρο της πόλης - που φιλοδοξεί να αποτελέσει πόλο έλξης των τουριστών - όσο και σε συνοικίες με τα σκουπίδια να ξεχειλίζουν από τους σπασμένους, συχνά, κάδους.

Τα κυριότερα προβλήματα συνοψίζονται στα παρακάτω:

α) Η περιβαλλοντική παιδεία των πολιτών είναι υποβαθμισμένη. Πολίτες πετούν σκουπίδια ακόμη και από τα παράθυρα των αυτοκινήτων τους.

β) Στο πλαίσιο της οικονομικής κρίσης οι δήμοι δε διαθέτουν τα απαραίτητα κονδύλια για την αντικατάσταση και συντήρηση των υφιστάμενων κάδων, με αποτέλεσμα να ρημάζουν βρόμικοι και σπασμένοι.

γ) Η απουσία αστυνόμευσης στο κέντρο της πόλης και τα ανύπαρκτα πρόστιμα για τους παραβάτες.

Τα παραπάνω προβλήματα καθιστούν αναγκαία την εξεύρεση λύσεων σε αυτό το σημαντικό κεφάλαιο που απειλεί την υγεία μας, αλλά και την πολιτιστική μας κληρονομιά. Θεωρούμε απαραίτητο να γίνουν τα εξής:

α) Ο δήμος να εξοπλιστεί με καινούριους κάδους, μικρούς και μεγάλους, ανάλογα με τις ανάγκες κάθε περιοχής.

β) Οι κάδοι, καινούριοι και παλιοί, να συντηρούνται, δηλαδή να πλένονται τακτικά, όπως ορίζει η νομοθεσία.

γ) Η περιβαλλοντική συνείδηση δεν αποκτιέται σε μια μέρα και είναι αποτέλεσμα χρόνιας προσπάθειας από το σπίτι και το σχολείο μας. Άρα, θα πρέπει η οικογένεια από τα πρώτα χρόνια ζωής του παιδιού να καλλιεργεί η ίδια την περιβαλλοντική συνείδηση και εν συνεχεία στο σχολείο να εμπεδώνεται η αμφίδρομη αυτή σχέση.

δ) Πρέπει, ταυτόχρονα, να θεσπιστεί από το κράτος αυστηρότερη νομοθεσία για όσους ρυπαίνουν.

Κωνσταντίνα Μιχαλάκη Α4, Στέλλα Μπιγικάκη Α4, Χριστίνα Μαυρομάτη Α4

Αν θες να ζήσεις ... άσε και το περιβάλλον να ζήσει!!!

Χριστούγεννα, Πρωτούγεννα, πρώτη γιορτή του χρόνου

Οι γιορτές των Χριστουγέννων σήμερα στον τόπο μας δεν είναι όπως παλιά. Πολλά έχουν αλλάξει, αρκετά έθιμα και παραδόσεις έχουν αλλοιωθεί, και γενικά έχει χαθεί η αυθεντικότητα και ο αυθορμητισμός των ανθρώπων. Παλιότερα τα Χριστούγεννα ήταν πιο απλά, πιο ζεστά, πιο κοντά, ίσως, στο πραγματικό πνεύμα των Χριστουγέννων. Έχουμε επηρεαστεί από τα ξενόφερτα έθιμα τα οποία διαδίδονται όλο και περισσότερο και αλλοιώνουν ή εξαφανίζουν τις τοπικές παραδόσεις περιοχών της χώρας μας.

Σύμφωνα με την παράδοση, η προετοιμασία για τη γιορτή των Χριστουγέννων ξεκινούσε 40 ημέρες νωρίτερα με τη νηστεία. Οι πιστοί προετοιμάζαν το σώμα, αλλά και την ψυχή τους με νηστεία, δεν κατανάλωναν καθόλου ζωικά προϊόντα, κρέας, γαλακτοκομικά και αυγά και με αυτόν τον τρόπο προετοιμάζονταν για τη γέννηση του Σωτήρος.

Τη μέρα των Χριστουγέννων μαζεύονται όλα τα μέλη της οικογένειας στο χριστουγεννιάτικο τραπέζι και ανταλλάσσουν γιορτινές ευχές. Με αυτόν τον τρόπο δηλώνουν το δέσιμο της οικογένειας, τη γνήσια σχέση που υπάρχει μεταξύ τους, την αλληλεγγύη και

την ειρήνη που επικρατεί στο σπίτι. Το κύριο φαγητό που βρίσκεται στο τραπέζι την ημέρα αυτή και ειδικά στον τόπο μας, την Κρήτη, σύμφωνα με την παράδοση είναι το χοιρινό, με το λουκάνικο, το απάκι, τα σύγκλινα και η πηχτή, η λεγόμενη τσιλαδιά. Σε άλλα μέρη της χώρας μας το φαγητό που σερβίρεται την ημέρα αυτή είναι η γαλοπούλα, η οποία βέβαια είναι ξενόφερτο έθιμο και ήρθε σε μας από την Αμερική.

Μια πολύ σημαντική χειρονομία, που έχει καθιερωθεί μέχρι και τις μέρες μας, είναι ότι δεν άφηναν οι άνθρωποι καμιά φτωχή οικογένεια, τουλάχιστον γι' αυτές τις ημέρες, να μείνει χωρίς φαγητό, χωρίς τα απαραίτητα για το χριστουγεννιάτικο τραπέζι και κανένα παιδί δίχως να πάρει ένα παιχνίδι για δώρο.

Στην πόλη μας, το Ηράκλειο, όπως και σε πολλά άλλα μέρη της πατρίδας μας, υπάρχουν ακόμα πολλά κοινά έθιμα. Αρκετές ημέρες πριν από τα Χριστούγεννα στολίζουμε το χριστουγεννιάτικο δέντρο με στολίδια, φωτάκια, λαμπιόνια, πολύχρωμες μπάλες και φυσικά με το αστέρι στην κορυφή, το οποίο συμβολίζει το αστέρι που ακολούθησαν οι μάγοι πηγαίνοντας προς τη Βηθλεέμ. Επίσης, στολίζουμε όλο το σπίτι με κρεμαστά στολίδια, τα τραπέζια με γλυκά και διάφορα άλλα διακοσμητικά στο πνεύμα των ημερών. Την παραμονή των Χριστουγέννων, της Πρωτοχρονιάς και των Θεοφανείων τα παιδιά γυρνάμε τις γειτονιές και τα καταστήματα της περιοχής μας κρατώντας τριγωνάκια στα χέρια, λέμε τα κάλαντα και μαζεύουμε χρήματα. Τις ημέρες των γιορτών και ειδικά την παραμονή της Πρωτοχρονιάς, οι παππούδες και οι γιαγιάδες μας και διάφοροι συγγενείς μάς δίνουν τις λεγόμενες «καλές χέρες», δηλ. χρήματα τα οποία προσπαθούμε να φυλάξουμε και να ξοδέψουμε σε μια ώρα ανάγκης.

Ένα άλλο έθιμο είναι η παρασκευή διαφόρων γλυκισμάτων όπως μελομακάρονα, κουραμπιέδες και τα λεγόμενα χριστόψωμα που ζυμώνουν οι νοικοκυρές στα σπίτια τους.

Τέλος, το πρωί της Πρωτοχρονιάς όλα τα παιδιά περιμένουν το δώρο τους, που όπως θέλει η παράδοση, τους έχει φέρει ο Άη Βασίλης τοποθετώντας το κάτω από το χριστουγεννιάτικο δέντρο, ενώ στο μεσημεριανό τραπέζι κόβεται η Αγιοβασιλόπιτα σε ανάμνηση του αγίου της εκκλησίας μας, Μεγάλου Βασιλείου, και στην οποία έχει τοποθετηθεί ένα φλουρί ή νόμισμα. Όποιος το βρει θεωρείται καλότυχος και ευλογημένος.

Ταινίες με άρωμα Χριστουγέννων

«FRED CLAUS»

Αμερικανική κωμική ταινία παραγωγής 2007

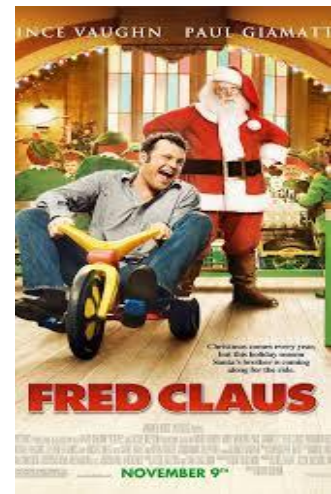
Διάρκεια: 115 λεπτά

Σκηνοθεσία: David Dobkin

Ηθοποιοί: Vince Vaughn, Paul Giamatti κ.ά.

Η ταινία έχει να κάνει με έναν άνδρα ο οποίος είναι αδερφός του Άη Βασίλη και με τη διαμάχη τους. Σιγά σιγά όμως η σχέση του αρχίζει να γίνεται καλύτερη.

Η ταινία αυτή, κατά τη γνώμη μου, έχει πλάκα και μας βάζει στο πνεύμα των Χριστουγέννων.

«Ο γιος του Άη Βασίλη»

Αγγλοαμερικανική ταινία παραγωγής 2011

Διάρκεια: 97 λεπτά

Σκηνοθεσία: Σάρα Σμιθ

Όταν το τέλεια εξοπλισμένο επιτελείο του Άη Βασίλη στον Βόρειο Πόλο ξεχνά να παραδώσει ένα παιδικό δώρο, ο μικρός γιος του αναλαμβάνει να διορθώσει το λάθος με τον παλιό παραδοσιακό, αλλά επικίνδυνο πλέον τρόπο.

Η ταινία αυτή είναι αστεία και συγκινητική και πιστεύω ότι θα σας ενθουσιάσει!

Θανάσης Ζουμής Β1

Η εφημερίδα του 7^{ου} Γυμνασίου είναι αποτέλεσμα συλλογικής εργασίας των μαθητών που ανήκουν στην ομάδα του Πολιτιστικού Προγράμματος με θέμα «Η εφημερίδα μας, Παιδες εν τάξει;». Στο πρόγραμμα συμμετέχουν οι μαθητές: Παπαδογιαννάκης Μιχάλης, Χαχλάκης Γιάννης, Ασκιανάκη Ελένη, Μαυρομάτη Χριστίνα, Μπιγικάκη Στέλλα, Μιχαλάκη Κων/να, Φλεριανού Μαρία, Καλεντάκης Γιώργος, Καβλεντάκης Μάνος, Βραχνάκης Μάνθος, Πατραμάνης Ραφαήλ, Δεμενεόπουλος Γιώργος, Ζουμής Θανάσης, Παπαδάκη Αλεξάνδρα, Παπάζογλου Μαρία, Τρικαλιώτη Δέσποινα, Ζαχαριά Μαρία, Κασαπάκη Εβελίνα, Μοσχόβη Εύα, Παζαρακιώτης Μιχάλης, Ρεθεμιωτάκη Νατάσα, Βελεντάκη Βασιλική, Ξυστράκη Ελένη, Ξυστράκη Σοφία, Καρατζάνης Δημήτρης, Κουτεντάκη Ειρήνη, Λαντζουράκης Ιωάννης, Μπιτσακάκη Ιωάννα, Χριστοφοράκη Σοφία, Συμεουδάκη Ηρώ, Φαρσαράκη Νεφέλη & Λυπαράκη Χριστίνα

Υπεύθυνοι καθηγητές: Ματίνα Μεϊδάνη, Στέλλα Αμοναχάκη, Δημήτρης Φανουριάκης